

afgift ikke indbetales rettidigt, forrentes afgiftsbeløbet med 5 pct. p. a.; den skyldige afgift med påløbne renter inddrives om fornødent ved udpantning.

Stk. 2. Afgivelse af urigtig afgiftsanmeldelse straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder.

§ 11.

Stk. 1. Sager angående overtrædelse af denne lov og af de i medfør af loven fastsatte bestemmelser behandles som politisager. Forsåvidt angår sager, der rejses i henhold til § 8, stk. 1, eller § 10, stk. 2, finder de i lov om rettens pleje kap. 68—69 og 71—72 omhandlede retsmidler dog anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge. Nedlægges der påstand på idømmelse af fængselsstraf, skal der på tiltaltes forlangende beskikkes ham en forsvarer.

Stk. 2. Strafansvar efter denne lov forældes efter de i borgerlig straffelov indeholdte regler, dog at forældelsesfristen uanset størrelsen af den forskyldte straf er 5 år.

§ 12.

Stk. 1. Denne lov træder i kraft straks, dog at bestemmelserne i § 2 skal komme til anvendelse på totalisatorspillet i hele væddeløbs sæsonen 1950. Samtidig ophæves lov nr. 73 af 30. marts 1895, lov nr. 83 af 23. marts 1934, forsåvidt angår bestemmelserne om totalisatorafgift, og lov nr. 83 af 15. marts 1947.

Stk. 2. Lov nr. 278 af 9. juni 1948 om tipning berøres ikke af denne lov.

§ 13.

Denne lov gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget

De nugældende regler om totalisatorspil findes i lov nr. 73 af 30. marts 1895, lov nr. 83 af 23. marts 1934 og lov nr. 83 af 15. marts 1947.

Herefter må totalisatorspil kun finde sted i henhold til tilladelse fra finansministeren og mod erlæggelse af en afgift til statskassen beregnet procentvis af de samlede indskudssummer i totalisatoren for hver enkelt spille-dag.

Efter at de i loven af 30. marts 1895 fastsatte afgiftsregler ved nogle nu bortfaldne love var undergået forskellige ændringer, blev afgiften ved loven af 23. marts 1934 fastsat som følger: Afgiften beregnedes med 10 pct., når indskudssummen ikke oversteg 50 999 kr. For hvert hele tusinde kroner, hvormed indskudssummen oversteg 50 000 kr., forhøjedes afgiftsprocenten med $\frac{1}{10}$ pct., således at den forhøjede afgiftsprocent blev erlagt af det fulde indskudsbeløb. Afgiften kunne dog ikke overstige 20 pct. af indskudssummen, hvilket betød, at der af indskudssummer på 150 000 kr. og derover altid

skulle svares 20 pct. i afgift. Af afgiftsbeløbet skulle statskassen afgive 10 pct. til vedkommende amts- eller købstadkommune.

Ved loven af 15. marts 1947 skal den i overensstemmelse med de foranstående regler beregnede afgift svares med et tillæg af 5 pct., hvilket tillæg udelt tilfalder statskassen. Det vil altså sige, at minimumsafgiften nu udgør 15 pct. og maksimumsafgiften 25 pct.

De således nu gældende afgiftsregler har vist sig uhensigtsmæssige og fører i mange tilfælde til et for vedkommende forening ubilligt resultat. Dette skyldes navnlig den omstændighed, at progressionen i afgiften ikke er gennemført ved en glidende skala, men på den måde, at den afgiftsprocent, som dagens samlede indskudssum efter sin størrelse betinger, skal beregnes af hele indskudssummen. Særligt uheldigt virker skalaen i de tilfælde, hvor indskudssummen ligger mellem 125 000 kr. og 150 000 kr., idet det beløb, der af indskudssummer indenfor dette mellemrum tilfalder foreningen,